

**TEHTÄVÄMME
JA TYÖVÄEN EDUSTAJAIN
NEUVOSTO**

(KIRJE TOIMITUKSELLE)

*Kirjoitettu marraskuun
2—4 (15—17) pnä 1905
Julkaistu ensi kerran
marraskuun 5 pnä 1940
„Pravda” lehdessä № 308*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

Toverit! Kysymys työväen edustajain Neuvoston merkityksestä ja osuudesta on nyt päiväjärjestyksessä Pietarin sosialidemokratian ja koko pääkaupunkiproletariaatin edessä. Tartun kynään esittääkseni eräitä ajatuksia tästä polttavasta kysymyksestä, mutta sitä ennen katson ehdottoman välttämättömäksi tehdä erään mitä oleellisimman varauksen. Esitän ajatuksiani *sivullisena*. Minun on yhä kirjoitettava kirotusta etäisyydestä, viettäessäni tympäisevää emigranttielämää ulkomailla. Mutta tällaisesta konkreettisesta käytännön kysymyksestä ei ole juuri mitään mahdollisuutta muodostaa itselleen oikeata käsitystä käymättä Pietarissa, näkemättä kertaakaan työväen edustajain Neuvostoa, vaihtamatta mielipiteitä työtovereitten kanssa. Sen tähden jätän toimituksen vastuulle joko julkaista tämä asioita tuntemattoman henkilön kirjoittama kirje tai jättää se julkaisematta. Pidätän itselleni oikeuden muuttaa mielitäni, kun minun lopultakin onnistuu tutustua kysymykseen muutenkin kuin „papereitten avulla”.

Ja nyt asiaan. Minun käsittääkseni tov. Radin on väärässä, kun hän „Novaja Zhiznin” 5. numerossa (olen nähnyt vain viisi numeroa meidän tosiasiallista VSDTP:n Pää-äänenkannattajaamme)² asettaa kysymyksen näin: työväen edustajain Neuvosto vaiko puolue? Minun käsittääkseni ei kysymystä saa niin asettaa, vaan se on *ehdottomasti* ratkaistava näin: *sekä* työväen edustajain Neuvosto *että* puolue. Kysymys — ja erittäin tärkeä kysymys — on vain siitä, miten on jaettava ja miten on toisiinsa yhdistettävä Neuvoston tehtävät ja Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen tehtävät.

Minun käsittääkseni ei Neuvoston taholta olisi tarkoituksenmukaista yhdistyä kokonaan mihinkään yhteen puolueeseen. Tämä mielipide varmaankin hämmästyttää lukijoita, ja siksi siirrynkään suoraan selittämään näkökantojani (muistuttaen vielä kerran mitä tiukimmin siitä, että tämä on sivullisen mielipide).

Työväen edustajain Neuvosto syntyi yleislakosta, lakon vuoksi, lakkotarkoituksia varten. Kuka oli lakossa ja suoritti sen voitokkaasti? *Koko* proletariaatti, jonka joukossa on, onneksi vähemmistönä, muitakin kuin sosialidemokraatteja. Minkälaisia päämääriä lakolla oli? Sekä taloudellisia että poliittisia, molempia. Taloudelliset koskivat *koko* proletariaattia, kaikkia työläisiä ja osaksi jopa kaikkia työtätekeviä eikä ainoastaan palkkatyöläisiä. Poliittiset päämäärät koskivat koko kansaa, oikeammin Venäjän kaikkia kansoja. Poliittisina päämäärinä oli Venäjän kaikkien kansojen vapauttaminen itsevaltiuden, maaorjuuden, oikeudettomuuden ja poliisimielivallan ikeestä.

Menkäämme edelleen. Pitääkö proletariaatin jatkaa taloudellista taistelua? Pitää ehdottomasti, siitä ei sosialidemokraattien keskuudessa ole eikä voi olla kahta mielihäpäidettä. Pitääkö tätä taistelua käydä yksistään vain sosialidemokraattien tai yksistään vain sosialidemokraattisen lipun alla? Minun käsittääkseni ei pidä; pysyn yhä edelleenkin siinä mielipiteessäni, jonka olen esittänyt (tosin aivan toisissa, jo menneissä oloissa) kirjassa „Mitä on tehtävä?” — nimittäin ettei ole tarkoituksenmukaista rajoittaa ammattiliittojen kokoonpanoa eikä siis myöskään ammatilliseen, taloudelliseen taisteluun osallistujain kokoonpanoa yksistään sosialidemokraattisen puolueen jäseniin*. Minusta tuntuu, että ammatillisena järjestönä työväen edustajain Neuvoston pitää *pyrkä* siihen, että sen kokoonpanoon kuuluisi *kaikkien* työläisten, toimitsijain, palvelusväen, batrakkien y.m. edustajia, *kaikkien*, jotka vain haluavat ja voivat taistella yhdessä koko työtätekevän kansan elämän parantamiseksi, *kaikkien*, joilla on vähänkin poliittista rehellisyyttä, kaikkien, paitsi mustasotnialaisten edustajia. Ja me, sosialidemokraatit, koetamme puolestamme ensinnäkin saada kaikki puoluejärjestömme täydessä kokoonpanossaan (mikäli mahdollista) liittymään

* Ks. Teokset, 5. osa, ss. 443—459. *Toim.*

kaikkiin ammattiliittoihin, ja toiseksi — käyttää hyväksemme yhteistä taistelua proletaariveroitten kanssa heidän katsomustensa erilaisuudesta huolimatta julistaaksemme väsymättä ja järkkymättä *ainoata* johdonmukaista, ainoata todella proletaarista maailmankatsomusta — *marxilaisuutta*. Sellaista julistamista varten, sellaista propaganda- ja agitaatiotyötä varten me säilytämme ehdottomasti oman aivan itsenäisen puolueemme, valveutuneen proletariaatin periaatteellisesti johdonmukaisen luokkapuolueen, s.o. Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen, tulemme ehdottomasti lujittamaan ja kehittämään sitä. Proletaarisen taistelun jokainen askel, ollen erottamattomassa yhteydessä meidän sosialidemokraattiseen, suunnitelmalliseen ja järjestyneeseen, toimintaamme, tulee yhä enemmän ja enemmän lähentämään Venäjän työväenluokan *joukkoja* sosialidemokratiaan.

Mutta kysymyksen tämä puoli, joka koskee taloudellista taistelua, on verrattain selvä, ja tuskin se aiheuttaakaan erikoisempia erimielisyyksiä. Toista on kysymyksen toinen puoli, joka koskee poliittista johtoa, poliittista taistelua. Senkin uhalla, että hämmästyttän vielä enemmän lukijoita, minun on kuitenkin heti tässä sanottava, että siinäkään suhteessa mielestäni ei tunnu tarkoituksenmukaiselta vaatia työväen edustajain Neuvostolta, että sen olisi hyväksyttävä sosialidemokraattinen ohjelma ja yhdyttävä Venäjän sosialidemokraattiseen työväenpuolueeseen. Minun käsittääkseni poliittisen taistelun johtamiseen tarvitaan nykyään ehdottomasti yhtä hyvin *sekä* Neuvosto (*uusittuna* siihen suuntaan, josta seuraavassa tulee puhe) *että* puolue.

Mahdollisesti erehdyn, mutta minusta tuntuu (käytettävissäni olevien epätäydellisten ja pelkästään „paperi”-tietojen perusteella), että poliittisessa suhteessa työväen edustajain Neuvosto on katsottava *väliaikaisen vallankumousohallituksen* iduksi. Minusta tuntuu, että Neuvoston on mahdollisimman pian julistettava itsensä koko Venäjän väliaikaiseksi vallankumousohallitukseksi tai (mikä on samaa, vain toisessa muodossa) sen on *muodostettava* väliaikainen vallankumousohallitus.

Poliittinen taistelu on nyt saavuttanut juuri sellaisen kehitysasteen, jolloin vallankumouksen ja vastavallankumouksen voimat ovat likimäärin tasaantuneet, jolloin tsaarihallitus on *jo* voimaton kukistamaan vallankumouksen,

mutta vallankumous ei vielä ole kyllin voimakas pyyhkäisemään mustasotnialaista hallitusta pois perustuksiaan myöten. Tsaarihallitus on nyt läpeensä mätä. Mutta mädätessään elävältä se saastuttaa Venäjää ruumismyrkyllään. Tsaarin vastavallankumouksellisten voimien rappeutumisen vastapainoksi on ehdottomasti asetettava nyt heti, viivyttelämättä, hetkeäkään lykkäämättä, vallankumouksellisten voimien järjestäytyminen. Tämä järjestäytyminen on edistynyt nimenomaan viime aikoina suurenmoisella nopeudella. Sitä todistavat sekä vallankumousarmeijan osastojen (puolustusryhmien j.n.e.) muodostaminen että proletariaatin sosialidemokraattisten joukkojärjestöjen nopea kehitys, sekä talonpoikaismuodostaminen vallankumouksellisen talonpoikaiston toimesta että matruusi- ja sotilaspukuihin puettujen proletaariveljiemme ensimmäiset vapaat kokoukset, veljiemme, jotka raivaavat itselleen vaihalloista ja vaikeata, mutta varmaa ja valoisaa tietä vapautteen ja sosialismiin.

Nykyään puuttuu juuri kaikkien todella vallankumouksellisten voimien, kaikkien jo vallankumouksellisesti toimivien voimien yhteenliittämistä. Puuttuu elävää ja virkeää yleisvenäläistä poliittista keskusta, jonka voima on siinä, että sillä on syvät juuret kansassa, keskusta, joka nauttii joukkojen ehdotonta luottamusta, jolla on kuohuvaa vallankumouksellista tarmoa ja joka on sidottu kiinteästi hyvin järjestyneisiin vallankumouksellisiin ja sosialistisiin puolueisiin. Sellaisen keskuksen voi luoda vain vallankumouksellinen proletariaatti, joka vei loistavasti läpi poliittisen lakon, järjestää nyt koko kansan yleistä aseellista kapinaa, on jo valloittanut Venäjälle puolittaisen vapauden ja valloittaa täyden vapauden.

Herää kysymys: miksei työväen edustajain Neuvosto voisi olla tällaisen keskuksen ituna? Senkö takia, että Neuvostossa istuu muitakin eikä vain sosialidemokraatteja? Ei se ole miinus, vaan plus. Me olemme puhuneet kaiken aikaa siitä, että sosialidemokraattien ja vallankumouksellisten porvarillisten demokraattien taisteluvoimat on liitettävä yhteen. Me olemme siitä puhuneet, mutta työläiset tekivät sen. Ja hyvä onkin, että tekivät. Kun luin „Novaja Zhiznistä” kirjeen, jonka ovat kirjoittaneet sosialistivallankumouksellisten puolueeseen kuuluvat *työläistoverit*, jotka vastustavat Neuvoston yhdistämistä johonkin yhteen puo-

lueseen, niin en voinut olla ajattelematta, että nämä työläistoverit ovat hyvin monessa suhteessa käytännöllisesti oikeassa. Tietysti meillä on toisenlaiset katsomukset kuin heillä, tietysti ei voi olla puhettakaan sosialidemokraattien ja sosialistivallankumouksellisten yhdistämisestä, mutta eihän puhe olekaan siitä. Meidän syvä vakaumuksemme on se, että ne työläiset, jotka ovat sosialistivallankumouksellisten katsomusten kannalla ja taistelevat proletariaatin riveissä, eivät ole johdonmukaisia, koska viedessään eteenpäin tosiproletaarista asiaa he säilyttävät epäproletaarisia katsomuksia. Meidän velvollisuutenamme on käydä mitä suurimmalla päättäväisyydellä aatteellista taistelua tuota epäjohdonmukaisuutta vastaan, mutta on taisteltava niin, ettei päivänpolttava ja ajankohtainen, elintärkeä ja kaikkien tunnustama, kaikkia rehellisiä ihmisiä yhdistävä vallankumouksellinen asia joutuisi siitä kärsimään. Olemme edelleenkin sitä mieltä, etteivät sosialistivallankumouksellisten katsomukset ole sosialistisia, vaan vallankumouksellisdemokraattisia katsomuksia. Mutta taistelutarkoituksissa meidän on kuljettava yhdessä säilyttäen täydellisesti puolueitsenäisyytemme, ja Neuvosto on juuri taistelujärjestö, ja sellainen sen pitääkin olla. Olisi typerää ja järjetöntä ajaa pois uskollisia ja rehellisiä vallankumouksellisia demokraatteja tällaisena ajankohtana, jolloin me teemme nimenomaan demokraattista vallankumousta. Heidän epäjohdonmukaisuudestaan me kyllä selviämme helposti, sillä itse historia puolustaa meidän katsomusiamme, todellisuus puolustaa niitä joka askeleella. Ellei meidän kirjaseimme pystynyt opettamaan heille sosialidemokratismia, niin meidän vallankumouksemme opettaa heidät sosialidemokratismiin. Tietysti, epäjohdonmukaisia ovat sekä ne työläiset, jotka pysyvät kristittyinä ja uskovat jumalaan, että ne intelligentit, jotka ovat mystiikan kannalla (fyi! fyi!),— mutta me emme käy ajamaan heitä pois edes puolueestakaan, saaticka sitten Neuvostosta, sillä olemme varmasti vakuuttuneita siitä, että todellinen taistelu, toiminta riveissä ja rivistöissä saa kaikki elinvoimaiset ainekset vakuuttuneiksi marxilaisuuden totuudesta, heittää syrjään kaiken, mikä on elinkyvytöntä. Ja me emme hetkeäkään epäile omaa voimaamme, marxilaisten valtavaa ylivoimaa Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen keskuudessa.

Minun käsittääkseni ei työväen edustajain Neuvosto poliittisesti johtavana vallankumouksellisena keskuksena ole liian laaja, vaan päinvastoin liian suppea järjestö. Neuvoston on julistettava itsensä väliaikaiseksi vallankumoushallitukseksi tai muodostettava sellainen hallitus, ottaen sitä varten ehdottomasti mukaan uusia edustajia ei ainoastaan työläisistä, vaan ensinnäkin matruuseista ja sotilaista, jotka ovat jo kaikkialla alkaneet pyrkiä vapautta kohti, toiseksi — vallankumouksellisesta talonpoikaistosta ja kolmanneksi — vallankumouksellisesta porvarillisesta intelligenssistä. Neuvoston on valittava väliaikaiselle vallankumoushallitukselle vahva ydinjoukko ja täydennettävä sitä kaikkien vallankumouksellisten puolueiden ja kaikkien vallankumouksellisten demokraattien (mutta tietysti vain vallankumouksellisten eikä liberaalisten demokraattien) edustajilla. Me emme pelkää kokoonpanon tällaista laajuutta ja kirjavuutta, vaan haluamme sitä, koska Venäjän suuren vallankumouksen täydellinen menestys ei ole mahdollista, ellei liitetä yhteen proletariaattia ja talonpoikaistoa, ellei sosialidemokraattien ja vallankumouksellisten demokraattien välillä saada aikaan taisteluhenkistä lähenymistä. Se on oleva väliaikainen liitto selvästi määriteltäviä lähimpiä käytännöllisiä tehtäviä varten, mutta sosialistisen proletariaatin vieläkin tärkeämpien, perusetujen vartiossa, sen lopullisten päämäärien vartiossa tulee järkkymättä seisomaan itsenäinen ja periaatteellisesti johdonmukainen Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue.

Minulle sanotaan: voidaanko käytännöllistä johtamista varten luoda kyllin luja ja yhtenäinen keskuselin, jos sen kokoonpano on laaja ja monikirjava? Vastaan siihen kysymällä: minkä opetuksen lokakuun vallankumous antaa? ³ Eikö lakkokomitea *todellisuudessa* osoittautunut yleisesti tunnustetuksi keskuksiksi, todelliseksi hallitukseksi? ja eikö tämä komitea olisi ottanut mielellään riveihinsä edustajia „liittojen” ja „Liittojen liiton” ⁴ siitä osasta, joka on todella vallankumouksellinen ja todella tukee proletariaattia sen käydessä ankaraa taistelua vapaudesta? On vain pidettävä huoli siitä, että väliaikaisessa vallankumoushallituksessa olisi puhtaasti proletaarinen ydinryhmä voimakas, että sanokaamme satoja työläisiä, matruuseja, sotilaita, talonpoikia kohden olisi kymmeniä intelligenttimäisesti vallankumouksellisten liittojen edustajia. Ja

luulenpa, että proletaarit pystyvät nopeasti säätämään käytännössä oikean suhdeluvun.

Tähän sanotaan: voidaanko tällaiselle hallitukselle asettaa ohjelma, joka olisi kyllin täydellinen taatakseen vallankumouksen voiton ja kyllin laaja luodakseen mahdollisuuden taisteluhenkiselle yhtenäisyydelle, jolle olisivat vieraita kaikkalainen arastelu, epäselvyys, vaikeneminen ja teeskentely? Vastaan siihen: sellaisen ohjelman on elämä jo täysin nostanut esiin. Järjestään kaikkien luokkien ja väestökerrosten kaikki valveutuneet ainekset, jopa oikeauskoiset pappismiehetkin ovat jo periaatteessa tunnustaneet sellaisen ohjelman. Tässä ohjelmassa pitää olla ensi sijalla poliittisen vapauden täydellinen toteuttaminen käytännössä, vapauden, jota tsaari on niin tekopyhästi luvannut. Kaikki sananvapautta, omantunnon vapautta, kokoontumis-, paino-, yhdistymis- ja lakkovapautta kahlehtivat lait on kumottava, kaikki näitä vapauksia rajoittavat virkalaitokset on hävitettävä pois ja se on tehtävä viipymättä, reaalisesti, se on turvattava ja toteutettava käytännössä. Tässä ohjelmassa pitää olla todella yleiskansallisen perustavan kokouksen koollekutsuminen, perustavan kokouksen, joka nojautuisi vapaaseen ja aseistettuun kansaan ja jolla olisi täysi valta ja täysi voima säätääkseen Venäjällä uuden järjestyksen. Tässä ohjelmassa pitää olla kansan aseistaminen. Kaikki ovat tajunneet tällaisen aseistamisen välttämättömyyden. On vain vietävä loppuun ja tehtävä yhtenäiseksi tämä asia, joka on jo pantu alulle ja jota jo toteutetaan kaikkialla. Väliaikaisen vallankumoushallituksen ohjelmassa pitää edelleen olla todellisen ja täyden vapauden viipymättömän myöntäminen tsaarin hirmuvallan sortamille kansallisuuksille. On syntynyt vapaa Venäjä. Proletariaatti seisoo vartiopaikallaan. Se ei salli sitä, että sankarillinen Puola vielä kerran nujerrettaisiin. Proletariaatti ryntää itse taisteluun, eikä enää vain rauhallisella lakolla, vaan ase kädessä se nousee puolustamaan sekä Venäjän että Puolan vapautta. Tässä ohjelmassa on varmistettava 8-tuntinen työpäivä, jota työläiset jo „valloittavat”, sekä muut lykäystä sietämättömät toimenpiteet kapitalistisen riiston hillitsemiseksi. Ja vihdoinkin tähän ohjelmaan pitää ehdottomasti sisällyttää kaiken maan siirtäminen talonpojille, kaikkien niiden vallankumouksellisten toimenpiteiden tukeminen, joita talonpoikaisto toteuttaa kaiken maan

ottamiseksi haltuunsa, (tietenkään tukematta harhakuvitelmiä pienmaanomistuksen „tasasuhtaisuudesta”) ja niiden vallankumouksellisten talonpoikaismuotojen perustaminen kaikkialle, jollaisia on jo nytkin alkanut muodostua aivan itsestään.

Kuka muu, paitsi mustasotnialaisia ja mustasotnialaista hallitusta, olisi nykyään tunnustamatta tämän ohjelman tinkimätöntä ajankontaisuutta ja käytännöllistä tarpeellisuutta? Yksinpä porvarilliset liberaalitkin ovat valmiit sanoissa tunnustamaan sen! Mutta meidän on toteutettava se käytännössä vallankumouksellisen kansan voimilla, sitä varten meidän on mahdollisimman nopeasti liitettävä yhteen nämä voimat siten, että proletariaatti julistaa väliaikaisen vallankumousohallituksen. Tällaisen hallituksen realisena tukena voi tietysti olla vain aseellinen kapina. Mutta suunniteltu hallitushan tuleekin olemaan juuri tämän kasvavan ja jo kypsytävän kapinan *elin*. Ei voitu ryhtyä käytännöllisesti muodostamaan vallankumousohallitusta ennenkuin kapina paisui niin laajaksi, että se on kaikille selvä, että se on kaikille, voidaan sanoa, selvästi tunnettavissa. Ja nyt nimenomaan on tämä kapina yhdistettävä poliittisesti, on järjestettävä se, annettava sille selvä ohjelma, tehtävä kaikki jo niin lukuisat ja määrällisesti nopeasti lisääntyvät vallankumousarmeijan osastot tämän uuden, todella vapaan ja todella kansanhallituksen tukinojaksi ja aseeksi. Taistelu on väistämätön, kapina kiertämätön, ratkaiseva yhteenotto on jo aivan lähellä. On jo aika antaa suora taisteluhaaste, asettaa mätänevän tsarismmin vastakohtaksi järjestetty proletariaatin valta, kääntyä koko kansan puoleen manifestilla eturivin työläisten perustaman väliaikaisen vallankumousohallituksen nimessä.

Nyt näemme jo selvästi, että vallankumouksellisen kansan uumenista löytyy ihmisiä, jotka kykenevät suorittamaan tämän suurteon, ihmisiä, jotka ovat rajattoman uskollisia vallankumoukselle, ja mikä tärkeintä — rajattoman, pulppuavan tarmon ihmisiä. Nyt näemme jo selvästi, että on olemassa vallankumouksellisen armeijan ainekset, armeijan, joka on tukeva tätä asiaa, että kaikki, mikä kussakin väestöluokassa on rehellistä ja elinvoimaista, kaikki, mikä niissä on tietoista, kääntää lopullisesti selkänsä tsarismille, kun uusi hallitus julistaa päättävän sodan poiskuolevalle maaorjuuden ja poliisimielivallan Venäjälle.

Kansalaiset! — näin pitäisi sanoa tuossa sodanjulistuksessa, tuossa vallankumoushallituksen manifestissa, — kansalaiset, tehkää valintanne! Siellä on koko vanha Venäjä, kaikki riiston ja sorron mustat voimat, kaikki ilkivalta ihmistä kohtaan. Täällä — vapaiden kansalaisten liitto, kansalaisten, jotka ovat tasa-arvoisia kaikissa valtiollisissa asioissa. Siellä — riistäjien, pohattojen ja poliisien liitto. Täällä — kaikkien työtätekevien, kansan kaikkien elinkykyisten voimien, koko rehellisen intelligenssin liitto. Siellä — mustat sotniat, täällä — järjestynyt työväki, joka taistelee vapauden, valistuksen ja sosialismin puolesta.

Kansalaiset, tehkää valintanne! Tällainen on ohjelmamme, jonka koko kansa on jo kauan sitten asettanut. Tällaiset ovat päämäärämme, joiden nimessä me julistamme sodan mustasotnialaisten hallitukselle. Emme tyrkytä kansalle mitään keksimiämme uutuuksia, teemme vain aloitteen pannaksemme todellisuudessa toimeen sen, mitä ilman Venäjällä ei yleisen ja yksimielisen tunnustuksen mukaan enää voida elää. Emme erottaudu vallankumouksellisesta kansasta, vaan antaan sen arvosteltavaksi jokaisen askelemme, jokaisen päätöksemme me nojaudumme kokonaan ja yksinomaisesti itsensä työtätekevien joukkojen keskuudesta nousevaan vapaaseen aloitteellisuuteen. Me liitämme yhteen kaikki ja kaikenlaiset vallankumoukselliset puolueet, kutsumme riveihimme edustajia jokaisesta väestöryhmästä, joka on valmis taistelemaan vapauden puolesta, meidän ohjelmamme puolesta, joka turvaa kansan perusoikeudet ja sen tarpeiden tyydyttämisen. Erikoisesti ojennamme kätemme sotilaspukuun puetuille työläistovereille ja veljillemme talonpojille käydäksemme yhteistä taistelua loppuun saakka tilanherrojen ja virkamiesten sorrioniestä vastaan, käydäksemme taistelua maasta ja vapaudesta.

Kansalaiset! valmistautukaa ratkaisevaan taisteluun. Me emme salli mustasotnialaisen hallituksen häväistä Venäjää. Emme anna pettää itseämme muutamien virkamiesten vaihdoksella, virkaeron antamisella muutamille poliiseille, kun koko mustasotnialaisella poliisikunnalla säilyy valta murhata ja rosvota kansaa ja tehdä sille kaikenlaista ilki-valtaa. Alentukoot liberaaliset porvarit esittämään anomuksiaan tälle mustasotnialaiselle hallitukselle. Mustasotnialaiset nauravat, kun heidät uhataan asettaa samaisen tsaarivallan oikeuden eteen, jossa tuomareina ovat samaiset

tsaarin virkamiehet. Me annamme armeijamme osastoille käskyn vangita mustan sotnian sankarit, jotka juottavat ja lahjoivat tietämätöntä kansaa, me annamme kaikki nuo Kronstadtin poliisimestarin tapaiset julmurit julkisen, yleiskansallisen, vallankumouksellisen oikeuden tuomittaviksi.

Kansalaiset! kaikki, paitsi mustia sotnioita, ovat kääntäneet selkensä tsaarihallitukselle. Siis yhdistykää vallankumoushallituksen ympärille, lopettakaa kaikkien maksujen ja verojen suoritus, suunnatkaa kaikki ponnistelut kansan vapaan nostoväen järjestämiseen ja aseistamiseen. Todellinen vapaus tulee turvatuksi Venäjälle vain siinä määrin, kuin vallankumouksellinen kansa pääsee voitolle mustasotnialaisen hallituksen voimista. Kansalaissodassa ei ole eikä voi olla neutraalisia. Valkoisten puolue on pelkkää pelkurimaista ulkokultaisuutta. Ken jää syrjään taistelusta, hän tukee mustasotnialaisten isännöimistä. Ken ei ole vallankumouksen kannalla, hän on vallankumousta vastaan. Ken ei ole vallankumouksellinen, hän on mustasotnialainen.

Me otamme huoleksemme kansankapinan voimien yhteenliittämisen ja valmistelun. Alkoon suuren päivän, tammi-kuun 9:n päivän vuosipäiväksi Venäjällä jääkö enää jälkeäkään tsaarivallan virkalaitoksista. Kansainvälisen proletariaatin kevätjuhla tavatkoon Venäjän jo vapaana maana, jossa on vapaasti koolle kutsuttu yleiskansallinen perustava kokous!

Näin minä käsitän työväen edustajain Neuvoston kehittymisen väliaikaiseksi vallankumoushallitukseksi. Tällaiset tehtävät asettaisın ensi vuoroon kaikille puolueemme järjestöille, kaikille tietoisille työläisille, itselleen Neuvostollekin sekä Moskovassa piakkoin kokoontuvalle työväen edustajakokoukselle ja Talonpoikaisliiton edustajakokoukselle ⁵.
